

Tempesta

Un relat de: [Concurs de Microrelats Arc a la Ràdio](#)

TEMPESTA

El sol irrompé resplendent uns segons després que se n'anés la lluna. El dia aparegué de sobte a través de les esclotxes dels finestrons entreoberts darrere les cortines. Enllà de la tempesta hi ha tan sols una planxa d'alumini feta llambregar, la repetició de la ràdionovel.la és a punt d'acabar-se i la noia pateix moltíssim, no sap si el galan podrà dur el vaixell a port. La música esdevé tèntrica i la veu s'acomiada fins demà, que ja és avui. "Última hora, són les sis, bon dia!" Baixem al metro després de temps sense fer-ho. L'home de la boca oberta ens mira i riu. Què ens importa? No ens cal seure. Abraçats amb la columna d'agafar-se entremig dels dos ens fem els petons més saborosos, encara amb gust de cafè, tan iguals i tan diferents d'aquells que ens feiem els primers dies. Avui, però tot me sembla aliè. Vaig trobar la Maria –totes les amants es diuen Maria- en un xat una nit que m'avorria i la dona no m'atenia. Li faig un petó i li toco el cul abans de deixar-la anar a l'oficina i córrer a atrapar el bus que em dugui a la fàbrica. Em responen uns llavis, ara freds. – "Això ho hem d'acabar, Marcel", deixa anar la Maria al capdamunt de les escales automàtiques. Em sembla que no ho he escoltat bé. "Què dius?" "Ja m'has sentit" "Haviem quedat que en sortir de la feina aniríem a dinar al restaurant aquell de la primera vegada, avui fa deu anys, és el nostre aniversari!" Torno a casa, desesperat, després de la feina. Què em dirà la meua esposa? Què li diré? No em veig amb cor de demanar perdó. Em farà fora. Li prego que em deixi tornar, que la Maria ja no existeix per a mi. "Saps quin dia és avui?" Rumio i rumio. No sóc capaç de recordar-ho. "Ets un pocavergonya", diu, "Avui fem vint anys, fa vint anys que ens vàrem conèixer". Amb els anys recordes els amors, no els diners; les olors, no les sabates i de cop i volta recordo aquell dia que em va recollir del carrer quan jo tan sols volia un indret on posar les meves caixes, els meus records...

-Joana del riu-